

РЕШЕНИЕ

№ 2444

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Вяра Русева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **296** по описа за **2022** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. [АПК](#), във връзка с чл. 63 от

ЗАНН.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано заедно от единия член на управителния съвет К. ИВ. Б. или А. М. М. и прокуриста М. М. Г., чрез адв.З. Х., срещу решение от 06.12.2021 г. на СРС, НО, 17-и с-в по НАХД № 13906/2020 г. по описа на съда, с което е потвърдено издаденото наказателно постановление НП № Р-10-516/23.09.2020 г., издадено от зам- председателя на Комисия за финансов надзор /КФН/, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което, на основание чл. 221, ал. 8, т. 7, прл 1, вр. с ал. 6 от ЗППЦК, за нарушение на чл. 212, ал. 1, т. 1, вр. с [чл. 100м, ал. 1, изр. 2, пр. 1, вр. с чл. 100г, ал. 1, изр. 1, пр. 1, вр. с ал. 4 от Закона за публично предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/](#) на дружеството е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 50 000 /петдесет хиляди/ лева.

Иска се обжалваното решение да бъде отменено, като бъде отменено и потвърденото със същото НП. Представява се в с.з. от адв. Х., като претендира разноски.

Ответникът - зам- председателят на Комисия за финансов надзор /КФН/, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“, настоява касационната жалба да бъде отхвърлена. В с.з. се представява от юриск. Г., който претендира юриск. възнаграждение, прави възражение за прекомерност на адв. хонорар на наср. страна.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок, от активно, процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Касационният състав намира, че въззивната инстанция правилно е установила фактическата обстановка по делото. СРС е събрал относимите по делото доказателства, изследвал е значимите за спора факти и обстоятелства и е извел фактически констатации, които се оспорват частично от касатора в настоящото производство, но се споделят напълно от касационния състав. Оспорват се правните изводи, които е извела въззивната инстанция. При субсидиарното действие на [Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/](#), районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Като извърши служебно проверка на основание [чл. 218, ал. 2 АПК](#) и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно [чл. 220 от АПК](#), настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, издадено в съответствие с материалния закон, при липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

На касатора е наложена ПАМ с решение № 1332-ПД/27.12.2019 г., за което не се спори, че като инд. адм. акт е влязло в сила. Със същото са дадени предписания на дружеството в срок до 02.03.2020 г. да извърши определени задължения, като е установено с АУАН от 20.05.20 г., че същите не са изпълнени. Същите се изразяват в извършване на оповестявания, относно сделки, довели до формиране на печалбата за отчетната 2018 г., в год. Доклад за дейността в Раздел 2 по Приложение № 10 от Наредба № 2 на КФН, т.- 1, не са извършени корекции като не са надлежно оповестени всички сключени през 2018 г. съществени сделки по см. На § 1, т. 8 от ДР на ЗППЦК.

За нарушение по чл. 221, ал. 8, т. 7, прл 1, вр. с ал. 6 от ЗППЦК, за нарушение на чл. 212, ал. 1, т. 1, вр. с [чл. 100м, ал. 1, изр. 2, пр. 1, вр. с чл. 100г, ал. 1, изр. 1, пр. 1, вр. с ал. 4 от Закона за публично предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/](#) се предвижда наказание в размер от 10 000 лева до 50 000 лева. В случая е наложено административно наказание на дружеството към законовия максимум. Всички елементи от състава на нарушението са описани и конкретизирани в процесното НП, като на практика не се оспорват от касатора. Възраженията на касатора са неоснователни. Възможността за одитиране на ГФО е въпрос по оспорване на

наложената ПАМ, която като инд. адм. акт е влязла в сила и задължението за изпълнението на съответните предписания не е предмет на настоящото производство. На практика не се оспорва от касатора факта на неизпълнение на предписанията, свързани с оповестявания на ГФО и сделки, касаещи периода 2018 г., като в АУАН и в НП се сочи, изпълнение на предписания за финансовата 2019 г., който не е относим по спора.

Съдът споделя изводите на СРС, изложени по отношение на наложеното наказание. Липсва нарушение на чл. 34 от ЗАНН, относно преклузивните срокове за провеждане на адм.-наказателното производство. Правилни са и изводите, относно липсата на възможност за прилагане института на „маловажния случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, които се споделят изцяло и не следва да се излагат допълнителни такива. Наказанието е към законовия максимум, но същото е в съответствие с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН, като са съобразени всички относими факти и обстоятелства, относно определянето му – наличието на други адм. – наказателни производства, висока общ. опасност на нарушението, с оглед видоския пазарен дял на дружеството на пазара на ценни книжа. В този смисъл наказанието е правилно наложено и в справедлив размер. Съдът намира, че липсват допуснати нарушения на материалния закон, както и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на НП, респ. липсва нарушаване правото на защита на касатора.

С оглед своевременно направеното извлечение от проц. представител на ответника, на същия следва да се присъдят разноки за юриск. възнаграждение в размер на 100 лева.

По изложените съображения и на основание [чл. 221, ал. 1 и, ал. 2 от АПК](#) във връзка с [чл. 63, ал. 1 от ЗАНН](#) Административен съд София - град, IV-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 06.12.2021 г. на СРС, НО, 17-и с-в по НАХД № 13906/2020 г. по описа на съда;

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано заедно от единия член на управителния съвет К. ИВ. Б. или А. М. М. и прокуриста М. М. Г., да заплати на Комисия за финансов надзор, [населено място], сума в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юриск. възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.